

શ્રીગુરુમાઈનાં વચનો પર ધ્યાન ઈશા સરદેસાઈ દ્વારા લિખિત

તમારા સમયનું સન્માન કરવું

શ્રીગુરુમાઈએ આપણને એ પૂછ્યાં પછી કે આજકાલ આપણે લોકો શું કરી રહ્યાં છીએ, ખાસ કરીને ૧ જાન્યુઆરીથી, તેમણે વિશેષરૂપે તેમના સંદેશ વિશે આપણા વિચારો અને યોજનાઓ વિશે પૂછ્યું. ગુરુમાઈજીએ આપણને પૂછ્યું કે તેમના સંદેશના કયા શબ્દો આપણી ચેતનામાં ઝગમગી રહ્યા છે. (જ્યારે ગુરુમાઈજીએ આ કહ્યું તો મારા મનમાં સત્સંગના શીર્ષકનો વિચાર આવ્યો અને મારી આંખો સામે ગુરુમાઈજીના સંદેશનો દરેક શબ્દ તેજસ્વિતાથી ચમકી ઊઠ્યો, જાણે તે સૂર્યના પ્રકાશમાં ઝગમગી રહ્યો હોય.)

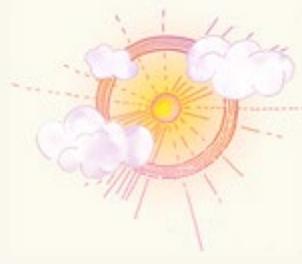
ગુરુમાઈજીએ એ પણ પૂછ્યું કે શું આપણે એ વિશે વિચાર્યું છે કે આપણે તેમના સંદેશ પર કેવી રીતે ધ્યાન કરવા માંગીએ છીએ. અને તેમણે આપણને નિર્દેશ આપ્યો કે “સંદેશ વિશે એવા સમયે વિચારો જ્યારે તમારે સંદેશ વિશે વિચારવું જોઈએ.”

જ્યારથી આપણને આ નિર્દેશ મળ્યો છે ત્યારથી હું તેના પર ગહન ચિંતન કરી રહી છું. આનો શું અર્થ છે કે હું સંદેશ વિશે એવા સમયે વિચારું જ્યારે મારે તેના વિશે વિચારવું જોઈએ. મને આ સમજ મળી કે કંઈક કરવા માટે (જેમકે ગુરુમાઈજીના સંદેશનું અધ્યયન અથવા અભ્યાસ કરવા માટે) સમય નિર્ધારિત કરવો અને એ સમયનું વાસ્તવમાં સન્માન કરવું, એ બંને વાતોમાં ફરક છે. આ ફરક કદાચ હંમેશથી રહ્યો છે કારણ કે આ બંને વાતો માનવ મનની મરજી પર નિર્ભર કરે છે, પરંતુ મને લાગે છે કે એ કહેવું ઉચિત રહેશે કે છેલ્લાં કેટલાંક વર્ષોમાં આ ફરક વધતો ગયો છે, ખાસ કરીને ડિજિટલ ટેકનોલોજીના તીવ્ર વિકાસને કારણે. સ્વયંને વિચલિત થઈ જવા દેવું ખૂબ જ સહેલું છે. એ જોવું બહુ સામાન્ય થઈ ગયું છે કે કોઈ વ્યક્તિ બીજાં લોકો સાથે વાત કરતાં-કરતાં પોતાના ફોનમાં નજર કરી રહી છે. આ તો જાણે આપણી આદત જ બની ગઈ છે કે આપણે એક કામ કરવા માટે બેસીએ અને બીજી જ ક્ષણે કંઈક બીજું કામ કરવા લાગીએ.

ઘણા દશકોથી સિદ્ધયોગ પથનું અનુસરણ કરતાં મારાં એક સહયોગીએ મને એકવાર આ વિષય પર તેમની સમજ જણાવી હતી. તેઓ ખૂબ જ દૃઢતાથી માનતાં હતાં કે લોકો જે પણ કાર્ય કરવા માટે સમય નિર્ધારિત કરે છે, એ કાર્ય પર તેમણે પોતાનું કેન્દ્રણ જાળવી રાખવું જોઈએ. તેમણે ભોજનનું ઉદાહરણ આપ્યું. જો તમે ભોજન કરવા માટે બેઠા હો અને તમારું ભોજન ભગવાનને અર્પિત કર્યું હોય — જેમકે સિદ્ધયોગ પથ પર આપણે કરીએ છીએ — તો એક રીતે તમે એ સમયને પવિત્ર કૃત્ય માટે અર્પિત કરી દીધો છે. જો તમે ભોજનનો એક પણ કોળિયો ખાધા વિના ઊભા થઈ જાઓ, માની લો કે મીઠું લેવા અથવા તમારા ફોનમાં મેસેજ જોવા માટે તો તમે જે વચન

આખું છે તેનો ભંગ કરી રહ્યા છો. તમે તમારા સમયનું સન્માન નથી કરી રહ્યા. અને આ રીતે, તમે સ્વયંનું પણ સન્માન નથી કરી રહ્યા.

પોતાની વાત સમજાવવા માટે આ સિદ્ધયોગીએ બીજું એક ઉદાહરણ આપ્યું. જો બ્રાહ્મણવૃદ્ધે યજ્ઞકુંડની ચારેબાજુ પોતાનું આસન ગ્રહણ કરી લીધું હોય તો એ જરૂરી છે કે તેઓ પૂર્ણાહુતિ સુધી તેમની એકાગ્રતા જાળવી રાખે. તેઓ યજ્ઞની વચ્ચે ચા-પાણી લેવાનું તો શરૂ ન કરી શકે ને! આવી ખંડિતરૂપે કરવામાં આવેલી આહુતિઓનો શું લાભ થશે? તેનું શું ફળ મળશે?

© ૨૦૨૬ એસ.વાય.ડી.એ. ફાઉન્ડેશન®. સર્વાધિકાર સુરક્ષિત.